

[Jens Thoft]

Derfor havde hr. Flemming Hansen utrolig ret, da han i starten sagde, at det her er tilfældigt, og det er uretfærdigt. Ja, de formuenedslag er fuldstændig urimelige. Hvorfor i himlens navn skal der gives den type nedslag? Enhver form for saglig begrundelse for det mangler, for det betyder netop, at hvis man ønsker at putte formuen bare en lille smule væk, så er det utrolig simpelt at gøre det.

Nej, jeg går ind for, at man skal have en ordentlig formuebeskatning, hvor man beskatter den reelle formue. Vi har også tidligere foreslået, at indbo skal formuebeskattes, ligesom det i øvrigt sker i en lang række af de EF-lande, vi sammenligner os med, og også i Norge. Så det er ikke en usædvanlig konstruktion. Man kunne passende tage hr. Jens Thofts eller hr. Flemming Hansens forsikringspolicer og se på, hvor meget vi selv ansætter indboet til, og så sige, at det skal medregnes i den formueskattepligtige værdi.

Skatteministeren (Stavad):

For klarheds skyld skylder jeg både hr. Peter Brixtofte og hr. Kirkegaard at sige, at vi såmænd kun har stillet det helt nødvendige krav til Venstre og De Konservative som en forudsætning for at tage seriøse drøftelser om dette emne, at Venstre og De Konservative meddeler, at de er parat til at bakke op om de elementer i skattereformen, som sikrer en konsekvent beskatning af tidligere skattefrie områder. Og det, at man har et personskattefradrag, eller det, at man får mulighed for at opspare på pensionsordning med henblik på, at de bliver fuldt beskattet, når de bliver udbetalt, er ikke udtryk for, at det er skattefrit område, men udtryk for, at det er en integreret del af et indkomstskatte-system.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om lempelse af generationsskiftebeskatningen.

Af Kirkegaard (KF) og Peter Brixtofte (V) m.fl.

(Fremsat 2/2 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Stavad):

Efter beslutningsforslaget skal regeringen pålægges at fremsætte lovforslag inden 1. januar 1995 med henblik på at lempe skatte- og afgiftsreglerne i forbindelse med generationsskifte.

Forslaget går for det første ud på at lempe skatterne i forbindelse med generationsskifte. Det er ikke nærmere præciseret, hvad forslagsstillerne mener med generationsskifte. Begrebet kan forstås bredt, så det i virkeligheden omfatter enhver overdragelse af en virksomhed fra den ældre til den yngre generation. Begrebet kan også forstås snævert, så det kun omfatter sådanne overdragelser inden for familien.

En meget bred definition af begrebet generationsskifte ville i relation til beslutningsforslaget være det samme som at foreslå en ophævelse af den ensartede behandling af indkomst uanset fremtrædelsesform, som er gennemført med skattereformen. Det kan jeg naturligvis ikke gå ind for.

Når der derimod er tale om generationsskifte inden for familien, kan jeg oplyse, at regeringen ved skattereformen netop har lagt meget vægt på at bevare de gunstige skatteregler, som også tidligere fandtes i forbindelse med familieoverdragelser. Jeg tænker naturligvis på successionsprincippet, som er opretholdt på de områder, hvor vi ellers har gennemført en beskatning i forbindelse med skattereformen. Der er derfor ikke sket en skærpelse af reglerne om generationsskifte inden for familien som følge af skatteomlægningen, idet successionsreglerne netop er tilpasset de ændrede skatteregler.

[Skatteministeren]

Det andet spørgsmål, man tager ind i beslutningsforslaget, er gave- og afgiftslovgivningen. Dette initiativ er man tilsyneladende først kommet i tanker om, efter at regeringen for længst har meddelt, at jeg i Skatteministeriet har sat et arbejde i gang med henblik på en egentlig revision af gave- og arveafgiften i næste folketingsssamling.

Efter at De Konservative og Venstre på skift har haft skatteministerposten i de foregående 10 år, er det først i opposition, man har fået øje på, at her er en forældet lov. Den nye regering behøvede kun kort tid for at nå til den erkendelse. Derfor meldte jeg også ud allerede kort efter, at vi havde gennemført en revision af hele indkomstskattesystemet, at en af de næste større opgaver bliver en gennemgribende revision af gave- og arveafgiften.

Jeg forsøger som skatteminister at prioritere de knappe ressourcer, vi har til rådighed i Skatteministeriet, sådan at vi kan gennemføre ordentligt gennemarbejdede lovrevisioner, der hænger sammen og passer ind i det samlede skattesystem. Derfor forsøger jeg også at undgå småændringer og pincetløsninger i forhold til en lovgivning, som i stedet trænger til en gennemgribende revision.

Målsætningen for regeringen på skatte- og afgiftspolitikens område er at få revideret og ajourført hele lovgivningen styk for styk, men ordentligt og gennemtænkt. På bare ét år er det allerede lykkedes at gennemføre en gennemgribende revision af hele indkomstskatteområdet med den skattereform, der blev vedtaget i juni måned 1993.

Der er i denne samling gennemført en fuld revision af toldloven. Der ligger i øjeblikket en fuld revision af momsloven til behandling i Folketingets Skatteudvalg. Ligeledes er der fremsat et forslag om en revision af hele andelsbeskatningsområdet og en ny vurderingsorganisation.

Ingen kan således være i tvivl om, at vi lever fuldt og helt op til regeringens målsætninger på skatteområdet. Derfor bliver Venstre og De Konservative også nødt til at væbne sig med tålmodighed, så vi på samme velunderbyggede måde kan fremlægge en egentlig revision af gave- og arveafgiften i næste folketingsssamling.

Jeg vil ikke, før udredningsarbejdet er tilendebragt, begynde at drage firkantede konklusioner om, hvad en revision i detaljer kommer til at indeholde.

Dog er det åbenbart for enhver, at såvel beløbsgrænser som procenter må indgå i en sådan revision. Det vil også ligge klart, at de omgælder, som de eksisterende regler giver mulighed for, skal fjernes i en revideret lov.

Som det er fremgået, må jeg på det foreliggende grundlag afvise det fremsatte beslutningsforslag.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Hvis formålet med det beslutningsforslag, vi har til behandling her, er at genere det udredningsarbejde, der er i gang i Skatteministeriet med henblik på en egentlig revision af gave- og arveafgiftsloven, så må jeg sige, at det er lykkedes; det er dog et spørgsmål, hvem det generer mest.

Det synliggør i hvert fald, at Venstre og De Konservative først på nuværende tidspunkt har fået øje på, at der er brug for en regulering; hvis det modsatte skulle være tilfældet, kunne man spørge sig selv, hvorfor Venstre og De Konservative ikke gjorde noget ved det i de over 10 år, hvor de selv sad på skatteministerposten.

For at blive i det undrende hjørne er det også besynderligt, at det helt er forbigået Venstre og De Konservative, at der i forbindelse med skattereformen er taget højde for den anden problemstilling i beslutningsforslaget, nemlig generationsskiftebeskatningen. Der findes i loven særregler om succession, der indebærer skattemæssige fordele i forbindelse med generationsskifte såvel i levende live som ved dødsfald. Det vil sige, at overdragelse af en virksomhed ikke medfører, at overdrageren – eller i tilfælde af dødsfald dødsboet – skal beskattes af fortjeneste, der i princippet konstateres ved overdragelsen. Det betyder også, at erhververen overtager den indkomstskat, som den oprindelige ejer skulle have betalt ved salg af virksomheden på overdragelsestidspunktet.

Vi kan hermed konstatere, at der ikke med skattereformen er sket en skærpelse af reglerne om generationsskifte, hvorfor det er lidt svært at finde ud af, hvad Venstre og De Konservative egentlig vil med beslutningsforslaget.

Som sagt indledningsvis sker der et udredningsarbejde i Skatteministeriet, hvad angår arve- og gaveafgiften. Socialdemokratiet er enig i, at der skal ske en regulering af beløbsgrænserne, og at de omgælder, som de eksiste-

[Anne-Marie Meldgaard]

rende regler giver mulighed for, skal fjernes i en revideret lov; men vi vil afvente skatteministerens udredningsarbejde.

På den baggrund vil vi afvise beslutningsforslaget og stemme imod det ved anden behandling.

Flemming Hansen (KF):

Jeg opfattede skatteministerens indlæg næsten som en tilslutning, ikke til vort forslag, men til principperne i det, og det takker jeg naturligvis for.

Til fru Anne-Marie Meldgaard må jeg sige: Hvordan skulle man kunne genere noget ved at komme med et input fra Folketingets medlemmer til et udvalgsarbejde? Det har jeg dog aldrig hørt om at man skulle genere nogen med, og det har i hvert fald ikke været meningen.

Sagen er jo, at da vi debatterede den industripolitiske redegørelse her i folketingssalen den 11. januar i år, drejede en meget, meget stor del af debatten sig om den urimelige generationsskiftebeskatning, vi har her i landet, ikke mindst efter gennemførelsen af regeringens skatteomlægning sidste år. Det var under den debat, vil jeg sige til fru Anne-Marie Meldgaard, en meget positiv oplevelse, at industriministeren – som samordningsministeren jo er i dag – gav tilsagn om at ville undersøge de urimeligheder, der findes i den danske generationsskiftebeskatning, som uden for enhver tvivl koster mange arbejdspladser.

Det glædede os meget, at såvel hr. Erhard Jakobsen fra CD som fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre under debatten om den industripolitiske redegørelse klart tilkendegav, at de ville medvirke til at rette op på disse skævheder. Eksempelvis sagde fru Lone Dybkjær – jeg citerer fra Folketingets forhandlinger, sp. 4430, fra den 11. januar 1994:

»Jeg er enig med hr. Flemming Hansen i, at det er et alvorligt problem. Jeg har ikke løsningen på det, men det er noget, vi er nødt til at se på; det er jeg helt enig i.«

Tilsvarende tilkendegivelser kom fra hr. Erhard Jakobsen, og begge de nævnte er jo i høj grad en del af regeringsgrundlaget.

Da der endnu ikke er sket noget på området, har De Konservative og Venstre fremsat dette forslag. Vi synes imidlertid ikke, det er rimeligt at se på generationsskiftet alene, og derfor har

vi taget arve- og gaveafgiftslovgivningen med. Den er jo fra 1955 og er sidst revideret i 1972, og det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt over for befolkningen. Jeg er derfor glad for at høre, at der er et arbejde i gang, og jeg er nødt til at spørge skatteministeren, hvornår det forventes afsluttet, hvornår vi kan se en ende på disse urimeligheder. Det håber jeg at skatteministeren vil give mig et svar på.

Også i forbindelse med dette beslutningsforslag vil jeg imidlertid indtrængende opfordre erhvervslivets udøvere til at være aktive for at bevise over for regeringen og Skatteudvalget, hvilke uheldige konsekvenser generationsskiftelovgivningen har. Vi hører det næsten daglig fra erhvervslivet, og vi ser det næsten daglig i aviserne. Jeg synes, det ville være en positiv indsats fra erhvervslivet, fra advokater, fra revisorer og fra organisationer, hvis de ville henvende sig med eksempler på disse indlysende urimeligheder, således at regeringen kunne få øjnene op for dem.

Jeg må afslutningsvis sige til fru Anne-Marie Meldgaard, at det undrer mig, at så mange mennesker skulle henvende sig til os, hvis ikke det var et problem. Jeg tror ikke, at folk bryder sig om at krænge ud med deres regnskaber og private forhold i forbindelse med et generationsskifte, hvis det ikke var et problem. Derfor er det rigtigt, at Folketinget behandler det, og at vi tager meget seriøst på det.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Når jeg opfatter hr. Flemming Hansens initiativ med dette beslutningsforslag som et forsøg på at genere det arbejde, der er i gang, er det selvfølgelig, fordi det ikke er første gang, vi oplever, at oppositionen kommer med et politisk tiltag vel vidende, at der faktisk er et udredningsarbejde i gang med henblik på egentlig lovrevision.

Men når det er sagt, så vil jeg godt spørge hr. Flemming Hansen: Hvilke problemer er det, der er ved generationsskifte? Der bliver kun omtalt »problemer«. Hvad er det for nogle konkrete problemer, der er, siden man får så mange henvendelser? Det er klart, at vi da også gerne ville have belyst, hvad det konkret er, og ikke kun, at det er problemer.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal ikke gå i detaljer med, hvilke konkrete problemer det er, men vi hører jo eksempler. Vi hørte under den industripolitiske debat, at der var tale om tilfælde, hvor egenkapitalen i en virksomhed kunne blive reduceret med helt op til 70 pct. ved et generationsskifte. Enhver kan sige sig selv, at hvis det er rigtigt, er det fuldstændig uacceptable forhold; så er der tale om konfiskation i forbindelse med generationsskifte. Det beder vi om at få belyst, og hvis det er, som jeg siger, er jeg overbevist om, at fru Anne-Marie Meldgaard også vil støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Det er helt utroligt, at den socialdemokratiske ordfører nu for anden gang har spurgt: Hvad er problemet med generationsskiftebeskatningen? Må jeg anbefale den socialdemokratiske ordfører at læse på lektien, for så kan den socialdemokratiske ordfører ikke undgå at finde ud af, hvad problemet drejer sig om.

Jeg går ud fra, at ordføreren er bekendt med det notat fra den 25. januar 1994, udarbejdet af Håndværksrådet, som gennemgår de forskellige problemer, der er i forbindelse med generationsskifte, og også prioriterer, hvilke der er de værste. Det vil jeg ganske afgjort anbefale den socialdemokratiske ordfører, fru Anne-Marie Meldgaard, at studere.

Må jeg nævne, at der i dagens Jyllands-Posten i erhvervstillægget er en stor artikel med overskriften: »Billigt generationsskifte på vej«. Hvorfor kommer der nu en artikel om det? Jo, det er, fordi der er nogle dygtige skatterådgivere, dygtige revisorer og dygtige advokater – som givetvis også er utrolig dyre – der har udarbejdet nogle systemer, sådan at man glidende over nogle år og med omhyggelig planlægning og dyr rådgivning kan undgå de værste tidsler ved generationsskiftet. Skulle vi ikke herindefra lave det på en mere enkel måde, så man slipper for at gå den omvej for at komme helskindet igennem generationsskiftet?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg mener alligevel, at hr. Flemming Hansen

og hr. Kirkegaard må løfte sløret og fortælle os, hvor det er skattereformen har skabt problemer med generationsskiftet.

Jeg har ikke læst Jyllands-Posten i dag, men jeg er nærmest sikker på, at den artikel ikke kan have noget som helst med det at gøre. Den handler formentlig om de konstruktioner, som man opbygger på gave- og arveafgiftsområdet med deleje og særeje, og jeg ved ikke hvad.

Man kan jo også se, at provenuet på arve- og gaveafgiftsområdet har ligget konstant på omkring 2 mia. kr. i vel efterhånden 7-8 år – det er steget en lille smule i 1993. Det er selvfølgelig udtryk for, at vi har et regelsæt, der er stærkt forældet og i mange henseender skadeligt, tilfældigt, uretfærdigt, med nogle lave bundgrænser og nogle vanvittig høje procenter, som folk, der kan købe sig dyre revisorer og advokater, aldrig kommer til at betale. Det er derfor, jeg siger, at det dér med at følge Venstres og De Konservatives forslag om at regulere på nogle beløbsgrænser ingen problemer løser. Dette beslutningsforslag på gave- og arveafgiftsområdet løser ingen problemer, for problemerne er jo af en helt anden karakter.

Jeg forstod på hr. Flemming Hansen, at hr. Flemming Hansen adskiller det i to kasser: Generationsskiftet under pkt. 1, hvor man konsekvent siger, at man skal ned på kun at betale 25 pct. af det, man betaler i dag, i skat. Det vil sige, at en hovedaktionær skal betale langt mindre i skat – det er sådan, jeg forstår De Konservatives og Venstres definition på generationsskifteproblemet – end hovedaktionærer skulle betale før skattereformen.

Men det har bare ikke noget med generationsskifte at gøre, for vi har indføjet successionsbestemmelsen, der betyder, at man skal af med nul i forbindelse med generationsskifte, fordi den nye ejer kan indtræde i den tidligere ejers sted. Derfor nytter det altså ikke noget, at man henviser til Håndværksrådet og artikler i aviserne, som handler om alt muligt andet, når man fremsætter et beslutningsforslag, der siger, at det er regeringens skattereform, der har skabt problemer. Det har vi altså behov for at få noget mere at vide om fra hr. Kirkegaard.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg bliver altså nødt til at spørge Det Konservative Folkeparti, om man vil afvise, at der

[Anne-Marie Meldgaard]

findes særregler, hvorefter succession indebærer, at der er skattemæssige fordele ved generationsskifte. Det er da et meget kort spørgsmål, som der må kunne gives et kort svar på.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Må jeg anbefale skatteministeren at slappe lidt af; jeg blev helt forpustet blot af at lytte til skatteministeren. Og så skulle skatteministeren i øvrigt også høre efter, for ellers er det jo lidt svært at føre en meningsfuld diskussion.

Jeg vil godt sige til skatteministeren, at teknikken i dette her er vi helt parat til at forhandle også med skatteministeren om. Der er et problem, som skal løses, og der er ingen tvivl om, at der kan anvendes forskellige teknikker til at løse problemet; og jeg vil i al fald ikke lægge mig fast på en ganske bestemt teknik i dag.

Så spørger skatteministeren: Hvad har det hele at gøre med skattereformen? Dertil kan jeg sige, at jeg i hvert fald har fået en række henvendelser fra virksomheder, som står i en situation, hvor de skal igennem et generationsskifte og pludselig bliver opmærksom på, at der er nogle problemer i forbindelse med skattereformen, avancebeskatning, beskatning af ejendomsavancer osv. Det vil . . . (*Tilråb fra salen*). Jamen nu er det altså mig, der har ordet; det går jeg ud fra at foranden er enig i.

Disse breve skal jeg meget gerne stille til rådighed, så vi kan gå problemerne igennem. Hvis man ikke i øjeblikket fra skatteministerens side og fra Socialdemokratiets side forstår problemerne, kunne læsning af disse breve måske medvirke til, at man får en lidt bredere forståelse af, hvad det rent faktisk er, der sker rundt omkring i virksomhederne.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Ja, debatten foregår fra talerstolen.

Peter Brixtofte (V):

Dette er igen et godt forslag fra gode partier, og jeg vil godt sige, at som jeg opfatter diskussionen, er det vel egentlig sådan, at der måske er enighed om at løse problemet, at gøre noget ved det; sådan opfatter jeg egentlig diskussionen.

Mange virksomheder er startet i en kælder og har arbejdet sig op, og så kommer det meget besværlige generationsskifte. Det kan jo være besværligt, alene fordi det ikke altid er sikkert, at næste generation har samme talent eller samme evner som stifteren, og der kan også være flere i den næste generation, som skal dele osv.

Derfor er et generationsskifte en meget vigtig del af en virksomheds liv, og for arbejdspladsernes og for produktionens skyld må man jo håbe, at de fleste generationsskifter går så godt som overhovedet muligt. Hvis man så deroveni bliver belastet økonomisk – og her tænker jeg bl.a. på arve- og gaveafgifterne, sådan som de virker – kan der opstå problemer. Der er naturligvis forskel på at få 1 mio. kr. i obligationer, som er likvide, så man kan udrede sin afgift, og at overtage et ejerskab til en virksomhed, hvor man for at få likviderne faktisk er nødt til at belaste virksomheden.

Det er dér, der er nogle problemer i generationsskiftet, som jeg går ud fra at vi alle sammen må være interesseret i at løse, fordi vi alle sammen må have den målsætning, at gode virksomheder også skal videreføres af de næste generationer. Derfor har vi fremsat dette forslag.

Det glæder os usigeligt, at man allerede arbejder med problemerne, og jeg glæder mig også til at høre, hvornår man er færdig med nogle konkrete forslag; men jeg lytter mig alligevel frem til, at der er enighed om målsætningen på dette område, nemlig at få lettet generationsskiftet. Det lytter jeg mig til.

Det næste er så omkring arve- og gaveafgifter, hvor der er nogle grænser, som ikke har været reguleret i det hele taget siden 1972, og hvor man må sige, at det formentlig har været en forglemmelse, at man ikke har reguleret det. Jeg kan dog godt mistænke nogle for ikke bare at have glemt det, men bevidst at have undladt at regulere bestemmelserne.

Jeg vil godt sige, at det efter vores opfattelse er helt rimeligt, at man, når man giver en gave fra forældre til børn, skal have lov til at gøre det uden at betale en afgift. Det er parallelt med diskussionen om formuebeskatning. De penge, som forældrene har, er beskattet én gang, det må være deres frie ret at give penge, som de selv har tjent og betalt skat af, videre til deres børn.

[Peter Brixtofte]

Der er indgået det kompromis, at man har en grænse på 8.000 kr. pr. barn og derudover 5.000 kr., hvis der også er noget med møbler og andre gaver. Så er der også nogle regler om, at hvis man har særeje og fælleseje, kan man faktisk give beløbet op til tre gange.

Selve reglerne og satserne er altså ikke blevet reguleret, og det foreslår vi de bliver, sådan at forældre i langt højere grad har mulighed for at give deres opsparede midler videre til næste generation uden at betale skat.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Da jeg ikke fik et svar fra den konservative ordfører på mit spørgsmål om de særregler i skattelovgivningen vedrørende succession, som giver store skattemæssige fordele ved generationsskifte, vil jeg stille det samme spørgsmål til Venstre og håbe, at jeg kan få et svar derfra.

Jens Thoft (SF):

Jeg beklager på fru Anne-Marie Meldgaards vegne, at vi ikke fik svar på spørgsmålet, men det er vel, fordi ordførerne ikke er i stand til at besvare det.

Hr. Peter Brixtofte lyttede sig til en principiel enighed, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at han så ikke har hørt, hvad jeg sagde – og jeg kan se, at han heller ikke hører efter nu.

SF er fundamentalt uenig i forslaget, der viser, hvad jeg i 10 år i ordførertale efter ordførertale har sagt, nemlig at hver gang man indfører særlig gunstige afskrivningsregler, nedskrivningsregler, forlods afskrivningsregler og alle de julelege, som man laver, skaber man generationsskifteproblemer. Men har det betydet, at flertallet har ladet være med at lave alle disse tossede regler? Desværre ikke!

Jeg kan ikke lade være med at drille hr. Peter Brixtofte, der, som han plejer at sige ved festlige lejligheder, faktisk var skatteminister i hele 2 år, nemlig både i 1992 og i 1993. Hvorfor brugte hr. Peter Brixtofte ikke disse to kalenderår til at få lavet reglerne om?

Jeg vil sige om disse regler, at dem vil vi under ingen omstændigheder være med til. Der er et enkelt hjørne, og det tangerer også hr. Ole Donners forslag, som vi skal drøfte om lidt, og det er reglen om afgiftsfri overførsel af 8.000 kr., som undervejs er blevet udvidet til en mas-

se mystiske ting med særeje, forældres særeje og børns særeje, så man i realiteten kan overføre ganske store summer, når bare man laver konstruktionen rigtig. Der er også det dér mystiske begreb »møbelgaver«, som ingen rigtig ved hvad er.

Jeg synes, der kan være rimelighed i at forhøje, måske endda at fordoble beløbet, men under forudsætning af, at man så fjerner alle disse mystiske særregler. Så langt vil jeg godt være med, for jeg er træt af de fantasifulde konstruktioner, som betyder, at de, der har en for ringe, usmart eller slet ingen rådgivning, betaler afgift, mens andre ifølge reglerne ikke behøver det.

Jeg synes altså, at der er behov for at sanere det hjørne og lave klare regler, og så må man godt forhøje bundgrænsen, der i dag er på 8.000 kr., til det dobbelte.

Ole Donner (FP):

Også dette forslag er fremsat af Venstre og De Konservative i fællesskab, og Fremskridtspartiet er ikke blevet spurgt. Vi kunne godt have været med til det, for vi har de samme synspunkter, men jeg bemærkede hr. Peter Brixtoftes bemærkninger om, at det var fremsat af gode partier, så det kan være, at det er derfor, vi ikke kommer med i det fine selskab.

I øvrigt er det jo et ganske omfattende forslag på ganske få linjer. Man tager sådan lige arve- og gaveafgiftslovgivningen og reviderer den på halvanden linje, men intentionerne er gode nok, og vi synes også, at det er urimeligt med disse afgifter, ligesom vi også mener, at der kan være problemer i visse tilfælde, hvor man skal videreføre virksomheder, så man mister nogle muligheder for at bevare nogle arbejdspladser.

Af den debat, der var i starten mellem skatteministeren og Det Konservative Folkeparti, kunne man høre, at der er rigelig grund til at se på principperne, så jeg håber, vi får et godt udvalgsarbejde i gang. Vi er i hvert fald positive over for forslaget.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er kun en meget kort bemærkning til hr. Ole Donners sarkastiske bemærkning om, at det er et omfattende forslag på få linjer.

[Flemming Hansen]

Vi kalder det et beslutningsforslag i stedet for et lovforslag, for vi er hverken sagsbehandlere eller embedsmænd. Vi er ikke dygtige nok, så vi er nødt til at lave et beslutningsforslag om, hvad vi vil, og så kan regeringen fremsætte et lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil sige til hr. Flemming Hansen, at jeg godt kender forskellen på lovforslag og beslutningsforslag, og at det af den debat, der var i indledningen, i al sin tydelighed blev bekræftet, at Det Konservative Folkeparti ikke er godt nok som sagsbehandler.

Sonja Albrink (CD):

Også til dette forslag kan jeg starte med at sige, at CD ikke er uenig i den holdning, der ligger til grund for forslaget, for der er af forskellige grunde sket en kraftig stramning af generationsskiftebeskatningen, først og fremmest på grund af den almindelige inflationsstigning, som har betydet en skærpet virkning af progressionsgrænserne i afgiftsloven.

I forbindelse med skattereformen er der nogen, der har hævdet, at der er indført nogle regler, som medfører en fordyrelse af generationsskiftet. Det må vi se på, og som skatteministeren tidligere sagde, arbejder regeringen på en revision af arve- og gaveafgifterne. Jeg mener ikke, det er rigtigt at lægge sig fast på, hvor meget skatte- og afgiftsbyrden skal lempes, sådan som der er lagt op til i beslutningsforslaget, men jeg kan godt tilslutte mig, at der må ske et eller andet, hvis det også i fremtiden skal være muligt at gennemføre et generationsskifte af familieejede virksomheder, landbrug osv.

Som det også er nævnt i beslutningsforslaget, medfører inflationen en løbende stramning af gave- og arveafgiften. Efter CD's opfattelse er det ikke rimeligt, at gave og arv bliver hårdere afgiftsbelagt, blot fordi der går nogen tid, før en overdragelse finder sted. Måske var det rimeligt, at der indførtes en eller anden form for indeksering af progressionsgrænserne, hvis progressionerne i arve- og gaveafgifterne da overhovedet skal opretholdes, men det er også noget, vi må se på.

I CD kan vi ikke nu lægge os fast på nogen bestemt løsningsmodel, men vi vil afvente skatteministerens undersøgelse af generations-

skifteproblemerne og ministerens oplæg til en samlet løsning.

Derfor kan CD ikke støtte forslaget.

Bjarne Ørum (RV):

Når man ikke har meget nyt at tilføje, burde man jo egentlig kunne gøre det kort, men jeg kan høre, at det ikke altid er tilfældet; jeg skal til gengæld bestræbe mig på det.

Når den socialdemokratiske ordfører har gennemgået det, der var om særregler for succession, synes jeg, der er sat en hel masse på plads, så man ikke behøver at bruge mere tid på det.

Når skatteministeren har sagt, at regeringen for længst har udmeldt, at skatteministeren har nedsat et udvalg, der skal arbejde på en egentlig revision af gave- og arveafgiften i næste folketingssamling, er der faktisk ikke andet end at sige til Venstre og De Konservative, at de må væbne sig med tålmodighed. Men jeg har på fornemmelsen, at det er en anden form for utålmodighed, der hersker, og jeg er bange for, at hvis man vil nærme sig regeringsbænkene, bør man altså tage os andre med i ventepausen. Til gengæld synes jeg, det er positivt, at vi kan blive enige om, at der er visse ting, der skal ses på. Der er nedsat et udvalg, og lad os så til sin tid på et seriøst grundlag få gennemarbejdede beslutninger, som er bæredygtige i fremtiden.

Med disse bemærkninger ser jeg frem til, at skatteministerens arbejde bliver forelagt Folketinget i næste samling.

Ole M. Nielsen (KRF):

Dette forslag vil jeg kalde et reklameforslag. Hvis beslutningsforslag nr. B 63, som kommer bagefter, medfører afgift på reklamer, skulle et forslag som dette efter min mening afgiftsbelægges.

Det er et beslutningsforslag, der er forfattet på en gang så tilpas bombastisk og uklart, at det ikke burde være et beslutningsforslag. Man kan ikke lave beslutningsforslag med så konkret en formulering som at foreslå en reducere til maksimalt 25 pct. af det nugældende uden overhovedet at forklare, hvad det nugældende er.

Et beslutningsforslag udformet på den måde egner sig ikke til vedtagelse, og det er der da heller ingen der har regnet med, eller – når det

[Ole M. Nielsen]

kommer til stykket – måske ønsket at det bliver. Forslaget er kun et led i den såkaldte ideologiske krig, som er utrolig gennemskuelig og i længden sådan temmelig kedelig, der føres fra Venstres og De Konservatives side. Den er rimelig primitiv, og den undervurderer faktisk vælgerne.

Hr. Kirkegaard glædede sig under det tidligere forslag til at kunne forhandle regeringsgrundlag med flere af de små partier. Jeg vil nok sige, at med de initiativer, der indtil nu er kommet fra hr. Kirkegaards kolleger i Venstre, specielt på kredsformandsmødet for en måneds tid siden, bliver der ikke meget at forhandle med Kristeligt Folkeparti om, og som jeg før har sagt, skal der andre boller på suppen, for at det bliver sjovt for os.

De Konservatives ordfører begrundet forslaget med, at det var rart at få opklaret, hvordan formuen kunne reduceres med helt op til 70 pct. Mig bekendt er det ikke nødvendigt at fremsætte beslutningsforslag for at få ting opklaret, for der kommer en stadig strøm af kvalificerede og ukvalificerede spørgsmål til skatteministeren, og de bliver lige så hurtigt og som regel kvalificeret besvaret.

Vi vil gerne medvirke til at fortsætte den proces og få opklaret, hvad det egentlig handler om, i stedet for at fremsætte beslutningsforslag om det.

Vi kan ikke tilslutte os forslaget.

Kirkegaard (KF):

Må jeg starte med at sige til Kristeligt Folkepartis ordfører, at jeg vil anbefale ham at studere kvaliteten af de svar, vi indimellem får fra skatteministeren, for så tror jeg nok, han vil fratage en del af det indlæg, han holdt for et øjeblik siden.

Der er selvfølgelig fra forskellig side faldet nogle polemiske bemærkninger undervejs, og jeg skal hverken fremhæve eller tilbageholde synspunkter om andre i den anledning. Jeg synes egentlig, vi skal holde op med den polemik. Selvfølgelig kan man drille, også med at vi ikke har gennemført noget af det, da vi havde regeringsmagten, men virksomhederne kan jo ikke leve af, at man kan drille os med det; vi kan så have nogle andre drillende synspunkter over for regeringspartierne.

Jeg vil i stedet for anbefale, at vi i fællesskab erkender, at der her er et generelt problem for

vores virksomheder. Vi får den ene melding efter den anden, og nogle siger endda, at det er virksomhedernes værste problem i dag.

Vi har lavet vores beslutningsforslag, der også er foranlediget af den debat, der var i Folketinget om regeringens erhvervsredegørelse, og vi har så fået lidt skældud for det. Det tager vi til os, men lad os så se at komme i gang med at få problemerne løst. Vi agter i hvert fald i forbindelse med udvalgsbehandlingen af dette forslag at få en lang række af de forhold, som er blevet påpeget udefra, analyseret lidt nærmere.

Skatteministeren brugte formuleringen, at vi nu måtte væbne os lidt med tålmodighed – jeg tror i øvrigt, at hr. Bjarne Ørum fra Det Radikale Venstre brugte den samme formulering – og hvis problemet blot var, at Det Konservative Folkeparti og Venstre skulle væbne sig med tålmodighed, var jeg såmænd helt parat til det, men det er jo virksomhederne, der må væbne sig med tålmodighed. Der er rent faktisk virksomheder, der har kontaktet mig og har spurgt, om de skulle forsøge at gå i gang med et generationsskifte nu eller vente på, at vi fik vores forslag gennemført, eller hvad der i øvrigt måtte ske af lempelser på generationsskifteområdet. Der er reelle problemer, som trænger til at blive løst.

Fru Anne-Marie Meldgaard sagde, at hvis det var formålet at genere det udvalgsarbejde, der var gået i gang, var det lykkedes. Det forstår jeg ikke rigtig, og jeg håber da, at man arbejder i Skatteministeriet og andre steder, selv om der bliver fremført gode ideer i folketingsalen; man kunne måske oven i købet blive inspireret af den debat, vi har haft i dag.

Fru Anne-Marie Meldgaard forsøgte at fremstille ordføreren for forslagsstillerne, den konservative ordfører, og måske også Venstres ordfører som nogle, der ikke rigtig var klar over, at der var noget, der hed succession. Det er vi selvfølgelig; vi har faktisk selv gennemført det, og det har været en kolossal hjælp, men det er ikke nok.

I Håndværksrådet har man påpeget nogle problemer med den nuværende successionsordning. Jeg vil ikke tage stilling til, hverken hvor alvorligt det, de fremfører, er, eller de ideer, de har til at ændre tingene. Det, de fremfører som et hovedproblem, er, at succession betyder, at man kommer til at skubbe en skatte-

[Kirkegaard]

byrde foran sig. Det er der så taget højde for i tilfælde af arv ved det begreb, der hedder passivering; derimod er der ikke taget højde for det, hvis man bruger metoden med gave, og der er i øvrigt heller ikke taget højde for problemstillingen, hvis det ikke er en fra den nærmeste familie, der skal overtage virksomheden.

Disse problemer, som en seriøs erhvervsorganisation påpeger, synes jeg vi har en forpligtelse til at tage alvorligt og så få analyseret, hvad der kan gøres for at løse dem.

Jeg skal i øvrigt ikke forlænge debatten unødvendigt. Jeg konstaterer, at fru Sonja Albrink fra CD var villig til at se på det, hvis skattereformen havde nogle negative virkninger. Det mener jeg skattereformen har, og det skal vi selvfølgelig også have belyst under udvalgsarbejdet.

Endelig var der hr. Ole M. Nielsen, der sagde, at det var reklame. Jeg håber, at det er god reklame for Det Konservative Folkeparti og Venstre, og den vil vi så glæde os til at indkasere resultatet af på næste valgdag, men vi har nu ikke til hensigt at støtte noget forslag om indførelse af reklameafgift, hvilket vil fremgå af en senere debat, og det er der så andre grunde til.

Jeg synes ikke, at hr. Ole M. Nielsen havde en god afslutning på sit indlæg. Jeg sætter ellers normalt meget stor pris på de indlæg, som hr. Ole M. Nielsen har i folketingssalen, men hr. Ole M. Nielsen ville ligesom gøre det til en ideologisk krig. Jeg kan forsikre hr. Ole M. Nielsen for, at det ikke er forslagsstillernes formål. Vores formål er at få løst et konkret problem for danske erhvervsvirksomheder, så vi undgår at dræne dem for deres kapitalgrundlag og undgår skadevirkninger på antallet af arbejdspladser. Det problem er jeg også helt sikker på at hr. Ole M. Nielsen vil medvirke til at få løst.

(Kort bemærkning).

Bjarne Ørum (RV):

Jeg må sige til hr. Kirkegaard, at når jeg udtalte mig om at bruge tålmodighed, var det ikke et psykologisk begrebsapparat, jeg ville have frem.

Det var det rent skattetekniske, selv om jeg godt kan forstå på forslagsstillernes utålmodighed, at der nok er en hel del psykologi inde i det.

Nej, det var rent skatteteknisk, fordi jeg mener, at ingen kan være tjent med, at der kommer hovsaløsninger. Skatteministeren har redegjort for, at der er nedsat et udvalg, som arbejder med en redegørelse om problemstillingen, og jeg synes, det vil give et bedre beslutningsgrundlag. Jeg tror, at alle bag de henvendelser, som i hvert fald hr. Kirkegaard har fået, vil være bedre tjent med, at beslutningsgrundlaget er i orden, så vi får rettet de sager, der virkelig skal rettes, og ikke – havde jeg nær sagt – skal væbne os med utålmodighed en anden gang.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Jamen jeg er helt enig med hr. Bjarne Ørum i, at vi skal undgå hovsaløsninger. Det er også derfor, vi har fremsat forslaget i form af et beslutningsforslag og ikke et lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af arve- og gaveafgiften.

Af Ole Donner (FP) m.fl.
(Fremsat 8/2 94).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Skatteministeren (Stavad):**

Fremskridtspartiet foreslår, at arve- og gaveafgiften afskaffes med virkning fra skatteåret